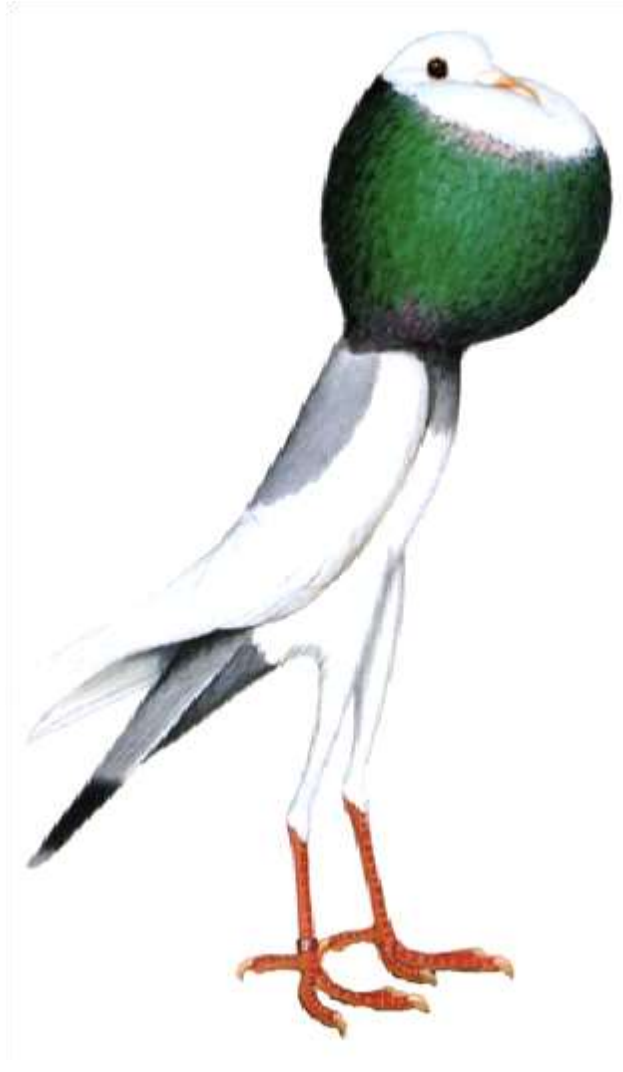

ČESKÝ SVAZ CHOATELŮ
KLUB CHOATELŮ BRNĚNSKÝCH VOLÁČŮ

se sídlem v Praze

Z P R A V O D A J

2018

Vážený příteli,

do rukou se Ti dostává další ročník našeho zpravodaje. Většina z nás čeká, že se dozví něco nového o brněnském voláči a stejně tak o dění v našem klubu. Každý, kdo se pravidelně zúčastňuje našich akcí, si už jen připomene a oživí vzpomínku na ně, ostatní dostanou pouze zprostředkované informace očima jejich autorů.

V letošním roce stejně jako v letech minulých nás čeká spousta práce a zábavy, tentokrát už pod vedením nového výboru klubu. První společnou akcí by mělo být zářijové letní setkání s již tradiční přehlídkou výletků ve Vlčí Habřině. Dále bude na začátku listopadu následovat speciální výstava, která se bude z důvodu mezinárodní výstavy brněnských voláčů v Rakouském Salzburku konat v tomto termínu v Újezdě u Brna. Mimo tyto naše akce máme možnost i účasti na zahraničních výstavách. Jak už je uvedeno výše, bude se v polovině prosince konat u příležitosti výročí rakouského klubu mezinárodní výstava brněnských voláčů v Salzburku a v polovině listopadu je letos pořádaná i evropská výstava drobných zvířat v dánském Herningu. Příležitostí k setkání a předvedení svých odchovů budeme mít v tomto roce dost, doufám, že se na každé této akci potkáme v co největším počtu.

Častou otázkou řešenou při různých setkáních brňáčkářů, a to nejen u nás, je dohadování se o správné velikosti brněnského voláče, proto přinášíme i překlad článku z pera přítele Sedlmeiera na toto téma. Myslím si, že toto vyvolá diskusi a pevně věřím, že bude vedena správným směrem ku prospěchu brněnského voláče a ne k vytvoření negativních nálad.

Pro porovnání dění v klubu v současnosti a „dávné“ minulosti jsme zavedli „pohled do historie“ otištěním několika informací z osmdesátých let minulého století a v dalších číslech budeme v tomto pokračovat....

Termíny akcí v roce 2018:

- 8. 9. 2018 – letní setkání – Vlčí Habřina
- 3. – 4. 11. 2018 – speciální výstava – Újezd u Brna
- 9. – 11. 11. 2018 – EV – Herning / Dánsko
- 23. – 25. 11. 2018 – CV – Lysá nad Labem
- 15. – 16. 12. 2018 – mezinárodní výstava BV – Salzburk / Rakousko

Letošní jubilea členů našeho klubu:

75 let	Novák Milan	28. 6.
70 let	Ludvík Jiří	5. 8.
65 let	Černý Václav Smíšek Josef	23. 3. 28. 10.
60 let	Drobílek Jiří	1. 11.
50 let	Maňák Milan Zbořil Rostislav	5. 7. 9. 10.
45 let	Dostál Vít	5. 8.
35 let	Novotný David	15. 4.

všem jubilantům za celý klub vše nejlepší

Zpráva o činnosti za rok 2017

Speciální výstava klubu chovatelů holubů brněnských voláčů se v minulém roce konala dle plánu ve Velkých Pavlovicích ve dnech 5. - 6. 11. 2016 za účasti 31 vystavovatelů ze tří zemí, kteří vystavili celkem 270 holubů. Zhodnocení výstavy bylo uveřejněno v minulém čísle klubového zpravodaje.

V letošním roce jsme se sešli na výroční členské schůzi v Litomyšli 29. 4. za účasti 22 členů. Na schůzi byl zvolen nový pokladník př. Jiří Klimeš z důvodu odstoupení př. Františka Houdka. pokladna byla v pořádku předána za přítomnosti předsedy klubu Jiřího Ludvíka, jednatele Josefa Pecky, předsedy revizní komise Oldřicha Vízka a přebírajícího pokladníka Jiřího Klimeše.

Byl odsouhlasen plán činnosti pro rok 2017 a příspěvek na podporu vystavovatelům na SV v Lysé nad Labem ve výši 200,- Kč na vystavovatele, který vystaví více než 4 holuby. Byla speciální výstava pro rok 2018 a to v Brně při konání krajské výstavy na BVV, nebo jiném místě na Jižní Moravě. Dále bylo odsouhlaseno uspořádání letního setkání klubu s přehlídkou výletků ve Vlčí Habřině v září 2018. Odsouhlaseni byli i návrhy posuzovatelé na speciální výstavu 2017 (Cintula, Straka, Sčebel, Veltruský, Veselý) a komise pro přípravu voleb (Veltruský, Sčebel, Pecka). Chtěl bych ještě jednou poděkovat našim členům z Litomyšle, kteří pro nás připravili příjemné posezení s dobrým občerstvením.

Letní setkání se uskutečnilo v Žabčicích 26. 8. 2017 za přítomnosti 20 chovatelů ze tří zemí, kteří předvedli na přehlídce výletků asi 80 holubů, z nichž bylo vybráno pět nejlepších (2 čeští, 2 slovenští a jeden rakouský holub), kteří získali příspěvek do gritníku. Přehlídka byla poznamenána úmorným vedrem (34°C ve stínu) a proraženou pneumatikou rakouských chovatelů. Při posezení s občerstvením se odvíjely debaty o holubech, vyhlídkách v chovatelství a klubových akcích. Přítomni byli v krátkosti seznámeni s akcemi, které nás čekají v závěru roku.

O týden později se čtyři členové klubu zúčastnili setkání rakouského klubu v Solenu, kde jsme se mimo jiné ujistili o další vzájemné spolupráci s rakouským klubem. Na přehlídce výletků se mezi čtyřmi rakouskými holuby umístil i jeden náš.

Ve dnech 4. – 5. 11. 2017 se čtyři naši členové zúčastnili celoněmecké speciální výstavy brněnských voláčů v bavorském Thurnau, kde bylo vystaveno 1025 holubů. Na výstavě se výrazně prosadil Marek Fila, který na bílého holuba získal 97 bodů a na další holuby několik příplatkových cen. Ostatní tři členové také získali několik příplatkových cen. Předpokládám, že se některý z fundovaných návštěvníků, kterých bylo z ČR více, určitě zmíní o výstavě v našem zpravodaji.

V současnosti probíhá speciální výstava klubu v Lysé nad Labem, kde je vystaveno 181 holubů. Ve dnech 9. – 10. 12. 2017 bude na krajské výstavě „Moravia“ v Brně uspořádána otevřená speciální výstava brněnských voláčů pobočky s mezinárodní účastí. Členové rakouského klubu se z výstavy omluvili, o týden později mají svoji speciální výstavu ve Welsu.

Ludvík Jiří

VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE KLUBU

18. 11. 2017 Lysá nad Labem

Výroční členská schůze probíhala při příležitosti celostátní výstavy a speciální výstavy klubu v předstihu již v listopadu 2017. Přítomno bylo 18 ze současných 35 členů klubu (+ jeden MCH a jeden čestný člen).

Úvodní slovo patřilo předsedovi př. Ludvíkovi, po přivítání všech zúčastněných následovala jeho zpráva o činnosti za uplynulý rok, včetně práce pobočky Brno. Tato zpráva bude uvedena v plném znění na dalších stránkách našeho zpravodaje. Dalším bodem schůze byla pokladní zpráva na jaře zvoleného pokladníka př. Klimeše a následovala i zpráva revizní s dovětkem jejího finálního provedení po uzávěrce roku 2017.

Po krátkém zhodnocení speciální výstavy proběhlo předání klubových memoriálů – výsledky na jiném místě zpravodaje.

Následovala diskuze nad plánem činnosti na další období a dění v klubu.

Bylo dohodnuto a odsouhlaseno:

- zrušení příspěvku na speciální výstavu ve výši 200,- Kč
- ukončení činnosti pobočky k 31. 12. 2017, všechny akce budou dále probíhat pod hlavičkou hlavního klubu
- speciální výstava v roce 2019 bude v Lysé nad Labem
- letní setkání 2019 bude na Moravě
- klub bude v dalším období pracovat bez revizní komise, revizi bude provádět místopředseda
- zvolen nový člen Urban Michal

Posledním bodem výroční členské schůze byla volba nového výboru klubu pro další období. Volební komise byla zvolena ve složení Fila Marek, Černý Václav a Dostál Vít. Z osmičlenné kandidátky (Cintula Juraj, Klimeš Jiří, Ludvík Jiří, Mach Jiří, Pecka Josef, Šebel Jiří, Straka Alexandr a Vízek Oldřich) byl volen pětičlenný výbor klubu. Zvoleni

byli Klimeš Jiří (17 hlasů), Pecka Josef (17), Cintula Juraj (13), Ludvík Jiří (12) a Straka Alexandr (12). Po volbě následovala dohoda zvolených na další práci výboru ve složení:

předseda	Straka Alexandr
místopředseda	Ludvík Jiří
jednatel	Pecka Josef
pokladník	Klimeš Jiří
vzdělavatel	Cintula Juraj

Před závěrečným rozloučením proběhlo poděkování za práci starému výboru a popřání hodně úspěchů nově zvoleným.

Schůze „pokračovala“ chutnou večeří a dlouhou, již neoficiální a neformální diskuzí do pozdních večerních hodin.

Pecka Josef

Letné stretnutia v roku 2017

Za slnečného a horúceho počasia sa zišli členovia nášho klubu na každoročnej prehliadke výletkov brnenských hrvoliakov, v sobotu 26. augusta, tentoraz v obci Žabčice neďaleko Brna.

Na stretnutie boli pozvaný aj chovatelia-priatelia z rakúskeho klubu. Nedá mi nespomenúť, že účasť členov nášho klubu mohla byť vyššia, dosť členov neprišlo bez ospravedlnenia až na pár výnimiek, čo sa ospravedlnili z dôvodu dovoleniek či svadby. Taktiež škoda, že členovia čo prišli, nie všetci priniesli aj výletky na prehliadku. Za príkladne pripravené výstavné kliečky, občerstvenie vyslovujem poďakovanie priateľovi Filovi a priateľovi Ludvíkovi a taktiež jeho manželke Majke. Na druhej strane som bol sklamaný, že neprebehlo trochu tej oficiality, ohľadom našej pripravovanej klubovej výstavy v Lysej nad Labem a následnej výročnej schôdze, nových volieb a prehľad o veľkých výstavách na ktorých sa ako členovia plánujeme zúčastniť.

Počet výletkov vo vkusne pripravených kliečkach bol 78. Samozrejme, že holuby neboli ešte dokonale prepřchnutý, ale čo to sa dalo už rozpoznať, ako sa viac či menej vydarila

chovná sezónna. Škála predvedených holubov bola rôznorodá, od jednofarebných, cez farebnopásavé až po anglickú kresbu. Chýbali ale sedlaté brňáky a z bielopásavých bolo možné vidieť len izabely a jedného červeného bielopásavého. Po rozdání hlasovacích lístkov zúčastnený chovatelia napísali poradie 1 až 5 z vystavených výletkov a po spočítaní hlasovacích lístkov vzišlo nasledovné poradie:

- 1.miesto biely, chov. M.Fila,
- 2.miesto strieborný, chov. A. Krumböck ,
- 3.miesto modrý čiernopásavý, chov.J.Cintula,
- 4.miesto biely, chov. M.Fila,
- 5.miesto striebristý, chov. J.Cintula.

Ceny pre víťazov zabezpečil priateľ Pecka, boli praktické, holubí grit.

Členovia rakúskeho klubu venovali peknú sošku modrého bielopásavého brňáka na najlepšieho výletka z českého chovu a tú získal pr.Fila na bieleho brnenského hrvoliaka. Už o týždeň, v sobotu 2. septembra sa konala prehliadka rakúskeho klubu chovateľov brnenských hrvoliakov. Tá prebehla v obci Sollenau v Dolnom Rakúsku, v chovateľskom areáli miestnej organizácie. Počet výletkov v starostlivo pripravených výstavných klietkach bol 95. Za český klub sa tohto stretnutia zúčastnili a svoje výletky brňákov vystavili priatelia J.Ludvík, M.Fila, V.Vít, Mgr. Bc. A.Veselý a J.Cintula. Úvodom prebehla schôdza rakúskeho klubu, kde pr.Siller informoval o pripravovaných výstavách v novej výstavnej sezónne, hlavne sa diskutovalo o medzinárodnej výstave brnenských hrvoliakov v nemeckom Thurnau, ktorá sa bude konať v termíne 4. až 5.11.2017. Nasledovalo hlasovanie na lístky, o najlepšie výletky.

Potom prebehlo zo strany pr. Baswalda záživné a poučné komentovanie jednotlivých vystavených výletkov.

Juraj Cintula

Speciální výstava – LYSÁ NAD LABEM

Memoriály

Memoriál Jiřího Šimůnka

modrý černopruhý

Cintula Juraj

Memoriál Karla Hořeního

modrý černopruhý

Cintula Juraj

Memoriál Jindřicha Voráčka

modrý bělopruhý

Cintula Juraj

Memoriál Richarda Pípala

žlutý čapík

Pecka Josef

Čestné ceny

bílý	Fila Marek	č. klece 4276
bílý	Fila Marek	č. klece 4288 P11
žlutě plavý	Vít Vlastimil	č. klece 4305
stříbřitý pruhový	Dostál Vít	č. klece 4306
modrý černopruhý	Dostál Vít	č. klece 4334
modrý kapratý	Straka Alexandr	č. klece 4346
modrý bělouš	Ludvík Jiří	č. klece 4369 Š
černý tygr	Pauzr Bohuslav	č. klece 4380
žlutý čapík	Pecka Josef	č. klece 4393 P15
modrý bělopruhý	Cintula Juraj	č. klece 4407
červený bělopruhý	Pauzr Bohuslav	č. klece 4417
červený sedlatý	Dostál Vít	č. klece 4442
modrý s anglickou kresbou	Dostál Vít	č. klece 4450 Š

bílý		4301	94,0	Sčebel Jiří	
1,0		0,1			
4273	92,0	Fila Marek	4302	93,0	Sčebel Jiří
4274	94,0	Fila Marek	stříbřitý pruhový		
4275	93,0	Fila Marek	1,0		
4276	96,0	Fila Marek	4303	94,0	Vít Vlastimil
4277	93,0	Fila Marek	4304	94,0	Vít Vlastimil
4278	92,0	Fila Marek	4305	96,0	Vít Vlastimil
4279	91,0	Pecka Josef	0,1		
4280	94,0	Smišek Josef	4306	96,0	Dostál Vít
4281	92,0	Smišek Josef	4307	95,0	Vít Vlastimil
4282	95,0	Ludvík Jiří	Stříbrný		
4283	93,0	Ludvík Jiří	1,0		
4284	93,0	Kindl Tomáš MCH	4308	ned.	Klimesh Jiří
4285	93,0	Kindl Tomáš MCH	0,1		
4286	93,0	Kindl Tomáš MCH	4309	ned.	Klimesh Jiří
4287	92,0	Kindl Tomáš MCH	žlutý		
0,1			1,0		
4288	97,0	Fila Marek	4310	93,0	Vizek Oldřich
4289	92,0	Fila Marek	4311	94,0	Vizek Oldřich
4290	94,0	Fila Marek	4312	92,0	Vizek Oldřich
4291	95,0	Fila Marek	4313	94,0	Kindl Tomáš MCH
4292	96,0	Fila Marek	4314	93,0	Kindl Tomáš MCH
4293	95,0	Fila Marek	4315	92,0	Kindl Tomáš MCH
4294	91,0	Pecka Josef	4316	91,0	Kindl Tomáš MCH
4295	93,0	Smišek Josef	0,1		
4296	95,0	Smišek Josef	4317	90,0	Vizek Oldřich
4297	93,0	Ludvík Jiří	modrý černopruhý		
4298	96,0	Ludvík Jiří	1,0		
			4318	95,0	Cintula Juraj
			4319	95,0	Cintula Juraj
černý			4320	96,0	Cintula Juraj
1,0			4321	95,0	Cintula Juraj
4299	93,0	Sčebel Jiří	4322	94,0	Dostál Vít
4300	93,0	Sčebel Jiří			

4323	95,0	Dohalský Martin	4367	92,0	Urban Michal
4324	94,0	Dohalský Martin	modrý bělouš		
4325	95,0	Mach Jiří	1,0		
4326	94,0	Mach Jiří	4368	94,0	Ludvík Jiří
4327	94,0	Mach Jiří	4369	96,0	Ludvík Jiří
4328	92,0	Mach Jiří	4370	95,0	Ludvík Jiří
4329	94,0	Pauzr Bohuslav	0,1		
4330	96,0	Straka Alexandr	4371	95,0	Ludvík Jiří
4331	95,0	Straka Alexandr	žlutý bělouš		
0,1			1,0		
4332	95,0	Cintula Juraj	4372	93,0	Novák Milan
4333	97,0	Cintula Juraj	4373	94,0	Novák Milan
4334	96,0	Dostál Vít	0,1		
4335	94,0	Dostál Vít	4374	94,0	Novák Milan
4336	93,0	Dostál Vít	4375	93,0	Novák Milan
4337	94,0	Dohalský Martin			
4338	92,0	Dohalský Martin	černý tygr		
4339	96,0	Pauzr Bohuslav	1,0		
4340	94,0	Straka Alexandr	4376	94,0	Pauzr Bohuslav
4341	94,0	Straka Alexandr	4377	92,0	Sčebel Jiří
modrý kapratý			4378	91,0	Sčebel Jiří
1,0			4379	93,0	Sčebel Jiří
4342	95,0	Dostál Vít	0,1		
4343	94,0	Dostál Vít	4380	95,0	Pauzr Bohuslav
4344	96,0	Straka Alexandr	4381	92,0	Sčebel Jiří
4345	95,0	Straka Alexandr	červený tygr		
4346	96,0	Straka Alexandr	1,0		
0,1			4382	94,0	Pecka Josef
4347	94,0	Straka Alexandr	žlutý tygr		
červeně plavý			0,1		
1,0			4383	93,0	Pecka Josef
4348	94,0	Urban Michal	4384	93,0	Pecka Josef
4349	94,0	Urban Michal	černý čapík		
4350	94,0	Urban Michal	0,1		
4351	93,0	Urban Michal	4385	94,0	Sčebel Jiří
0,1			4386	92,0	Sčebel Jiří
4352	93,0	Urban Michal	4387	91,0	Sčebel Jiří
4353	93,0	Urban Michal	4388	93,0	Sčebel Jiří
žlutě plavý			červený čapík		
1,0			1,0		
4354	91,0	Urban Jan	4389	Výl.	Pecka Josef
4355	90,0	Urban Jan	4390	92,0	Pecka Josef
4356	90,0	Urban Jan	4391	94,0	Pecka Josef
4357	91,0	Urban Jan	0,1		
4358	93,0	Vít Vlastimil	4392	94,0	Pecka Josef
4359	94,0	Vít Vlastimil	žlutý čapík		
4360	92,0	Novák Milan	1,0		
4361	94,0	Urban Michal	4393	96,0	Pecka Josef
4362	93,0	Urban Michal	4394	93,0	Pecka Josef
0,1			4395	93,0	Pecka Josef
4363	95,0	Vít Vlastimil	4396	93,0	Pecka Josef
4364	94,0	Vít Vlastimil	0,1		
4365	92,0	Novák Milan	4397	93,0	Pecka Josef
4366	93,0	Urban Michal	černý bělopruhý		

1,0			4437	93,0	Veselý Alexandr
4398	91,0	Maňák Milan	4438	94,0	Veselý Alexandr
4399	95,0	Maňák Milan	0,1		
4400	94,0	Maňák Milan	4439	93,0	Veselý Alexandr
4401	91,0	Maňák Milan	černý sedlatý		
4402	92,0	Maňák Milan	1,0		
4403	91,0	Smíšek Josef	4440	93,0	Mach Jiří
4404	93,0	Smíšek Josef	4441	94,0	Mach Jiří
4405	94,0	Smíšek Josef	červený sedlatý		
0,1			1,0		
4406	92,0	Smíšek Josef	4442	96,0	Dostál Vít
modrý bělopruhý			4443	93,0	Dostál Vít
1,0			0,1		
4407	95,0	Cintula Juraj	4444	91,0	Dostál Vít
0,1			4445	92,0	Dostál Vít
4408	93,0	Cintula Juraj	černý s anglickou kresbou		
4409	94,0	Cintula Juraj	1,0		
4410	93,0	Cintula Juraj	4446	93,0	Kindlová S
červený bělopruhý			4447	94,0	Kindlová S
1,0			4448	93,0	Kindlová S
4411	94,0	Pecka Josef	4449	93,0	Kindlová S
4412	92,0	Pauzr Bohuslav	modrý s anglickou kresbou		
4413	94,0	Pauzr Bohuslav	0,1		
4414	93,0	Straka Alexandr	4450	96,0	Dostál Vít
4415	94,0	Straka Alexandr	AOC opálový		
0,1			1,0		
4416	93,0	Pauzr Bohuslav	4451	94,0	Smíšek Josef
4417	96,0	Pauzr Bohuslav	4452	93,0	Smíšek Josef
4418	92,0	Straka Alexandr	4453	Výl.	Smíšek Josef
4419	92,0	Straka Alexandr	4454	94,0	Smíšek Josef
žlutý bělopruhý			AOC strak		
1,0			0,1		
4420	93,0	Pecka Josef	4455	95,0	Veselý Alexandr
isabela			AOC popelavě červený		
1,0			0,1		
4421	93,0	Kaňka Miloslav	4455	93,0	Veselý Alexandr
4422	93,0	Pecka Josef			
4423	93,0	Pecka Josef			
4424	94,0	Pecka Josef			
4425	93,0	Pecka Josef			
4426	93,0	Ludvík Jiří			
4427	93,0	Ludvík Jiří			
0,1					
4428	94,0	Kaňka Miloslav			
4429	93,0	Kaňka Miloslav			
4430	93,0	Kaňka Miloslav			
4431	94,0	Kaňka Miloslav			
4432	93,0	Pecka Josef			
4433	93,0	Pecka Josef			
4434	93,0	Ludvík Jiří			
4435	93,0	Ludvík Jiří			
mandlový					
1,0					
4436	93,0	Veselý Alexandr			

Klubová výstava – Lysá nad Labem 2017

Rok utiekol ako voda a členom nášho klubu nastal čas prezentovať svoju chovnú sezónnu klubovej výstave brnenských hrvoliakov konanej premiérovu na CV v Lysej nad Labem. V nedávnej minulosti sa už klubové výstavy brňákov viackrát konali v Lysej, avšak vždy tomu bolo pri Stredočeskej výstave, ktorá sa koná každoročne v mesiaci január. Keďže na výročnej schôdzi klubu členovia odhlasovali, že klubová výstava sa nateraz zmení a bude sa konať už v mesiaci november v Lysej, netrpezlivo sme obsadili premiérovu klubovku na CV. Vystavený počet brnenských hrvoliakov bol 183, čo do počtu to bol druhý najvyšší počet zo skupiny hrvoliakov vystavených na CV v Lysej. Brnenské hrvoliaky boli vystavené v 27 farebných a kresbových rázoch.

Mrzela absencia niektorých členov klubu so svojimi holubmi zo zdravotných dôvodov. Holuby boli umiestnené v hale na prvom poschodí, čo bolo negatívom celkovo pre všetky holuby na tejto výstave. Nízky strop, prašnosť, vo vzduchu pur a malá vetrateľnosť. Holubom svedčí umiestnenie v novej hale, kde však boli tentoraz umiestnené a vystavené králiky. Snáď nabudúce. O ustajnenie a starostlivosť holubov bolo príkladne postarané. Expozíciu našej špeciálky tradične otvárali brnenské hrvoliaky vo farbe bielej. Počet 26 holubov nebol extra veľký, býva zvykom, že počet presahuje na našej klubovke číslo 30, no i tak bolo možné vidieť kvalitu. Tento farebný ráz vystavilo 5 chovateľov. Už tradične najkvalitnejšie vystavil pr. Fila, o čom svedčila holubica s 97 bodmi v klietke č. 4288 a udelený pohár predsedu ÚOK. Holubice boli oproti holubom lepších telesných tvarov, mali dobrú klietkovú drezúru, holuby v niektorých prípadoch boli opticky väčšieho telesného rámcu. Niektoré 1.0 a 0.1 vykazovali nedostatky operenia hlavne na hrvoľoch, nezaperených vnútorných stehnách či zvlnkovatelé letky. Plusom bolo taktiež nasadenie a výška nôh. Čierne boli vystavené v jednej štvorčlenej kolekcii, táto farebná varieta v poslednom období v našom klube stagnuje. Troška boli nešťastne umiestnené pod názvom striebrité pruhové aj žltoplavé, no napriek tomu bolo možné vidieť kvalitnú, hrvoľatú holubičku, výbornej klietkovej drezúry v striebritom prevedení. Žltoplavé boli vystavené v peknom počte 16 holubov, pasovali sa hlavne v piatok, v deň posudzovania s adaptáciou na klietky, moc sa nepredvádzali, počas víkendu sa to zlepšilo. Hlavne treba zapracovať na čistote štítov a dôraz klásť na kríženie krídiel. Žlté rovné tentoraz kvalitou sklamali, chýbali pekná guľovitá hrvoľatosť, kríženie krídiel, kolmé postoje.

Naopak modré čiernopásavé boli jednou z najkvalitnejších farebných variet na špeciálke. Celkovo bolo vystavených 24 holubov od 6 vystavovateľov. Tvar hrvoľa, podviazanosť a fúkllosť v záhlaví bol u niektorých jedincov takmer rovnajúci sa ideálu, stavba tela bola v mnohých prípadoch výborná, u holubíc takmer u každej bola pekná klietková drezúra. Samozrejme ale je i čo zlepšovať a sice, lepšie nasadenie nôh, čistejšiu, sýtejšiu farbu na štítoch a v neposlednom rade znateľnejšie kríženie krídiel.

Mne osobne najviac ulahodili svojou kvalitou a napredovaním modré jarabé. Mali výborné postoje, stavbu tela, hrvoľatosť, výšku nôh, v dvoch prípadoch boli pekné i čo sa týka presnosti kresby. Červenoplavé boli dosť zamodralé a nečisté v štítoch a platí u nich to isté o predvádzaní sa ako v prípade žltoplavých. Modré šimle boli vystavené v jednej kolekcii, boli vyrovnané, žiada sa väčšia podviazanosť hrvoľa, potešila kresba, hlavne sieťovanie na hrvoľoch bolo výborné a taktiež mali ukážkovo pekné kolmé postoje. Nabudúce treba viac krížiť krídla. Žlté šimle boli vcelku

jemných postáv, viac popracovať na hrvoľatosti. Tigre boli vystavené čierne, v deň posudzovania sa taktiež moc neukazovali, no časom sa ukázali v dobrom svetle, žiada sa však viac znateľná podviazanosť hrvoľov, vzpriamenejšie držanie tela, jemnešie telesné tvary. Červený bol vystavený jeden a žltý dvaja. Kvalita bola v priemere. Bocianiky boli vystavené v počte 12. Čierne, červené a žlté, každý po jednej kolekcii. Chýbala im lepšia klietková drezúra na úkor čoho postrácali body v hodnotení, no v stavbe tela, v kresbe sa prezentovali v dobrom svetle. Samozrejme nezabudnime na požiadavku lepšej a tvarove dokonalejšej hrvoľatosti. Najkvalitnejšie boli žlté od pr.Pecku.

Nasledovala skupina holubov bielopásavých, čiernych bolo vystavených 9 jedincov, čo je slušný počet. Vystavili ich dvaja chovatelia. Žiadalo sa vzpriamenejšie držanie tela, jemnejšia stavba tela, čistota a rovnomernosť pásov. Modré bielopásavé mali zastúpenie v jednej kolekcii, vyrovnanej kvality, zaujali čistotou farby a pruhov. Červené bielopásavé boli vystavené v počte 9, od troch vystavovateľov. Treba popracovať na utiahnutosti operenia, tvare hrvoľa, v niektorých prípadoch sa žiadali znateľnejšie biele pásy. Žltý bol vystavený iba jeden holub. Nasledovali izabely, ktoré doplatili tak isto ako žltoplavé na skutočnosť, že v piatok počas posudzovania sa moc nepredvádzali, naopak počas víkendu to už rozbalili a ukázali sa z lepšej výstavnej stránky. Pár jedincov bolo hrubšej stavby tela, samozrejme treba stále pracovať na ucelenej farbe a čistote pásov. Nasledovali 4 mandľové, chybné zaradené ako samostane uznaná farebná varieta, nakoľko však klub zatiaľ neuznal mandľovú ako samostatnú farbu, správne mali byť zaradené v skupine AOC, no nič to nemení na skutočnosti, že farebne boli výborný, mali kolmé postoje a v stavbe tela boli jemný. Sklamalo malé zastúpenie sedlatej kresby, čierne priemernej kvality boli vystavené dva kusy, červené boli 4. Tu bol pekný, jemný 1.0. Žiaľ účasť len dvoch chovateľov sedlatých bola sklamaním, keďže v klube sa táto varieta nachádza vo viacerých chovoch. Snáď nasledujúcu klubovku sa zúčastnia i ostatní chovatelia sedlatých. To čo platilo o sedlatých, sa dá povedať aj o variete s anglickou kresbou, ba čo viac, z piatich vystavených (4 ks čierne a jeden modrý) bol len ten modrý člena nášho klubu, a to je málo. Žiaľ zo zdravotných dôvodov sa nemohli niektorí členovia zúčastniť na výstave. V konečnom dôsledku škoda, že varieta ktorá sa v posledných rokoch hlavne na nemeckých výstavách približuje k ideálu brnenského hrvoľiaka, mala na našej klubovej výstave nevýrazné zastúpenie !!! Posledná skupina boli holuby zaradené v AOC, celkove ich bolo šesť. Pekne sa fúkali, mali dobrú klietkovú drezúru, miestami niektoré pôsobili hrubším dojmom v stavbe tela.

Juraj Cintula
vzdelavateľ klubu

Speciální výstava Brněnských voláčů

Speciální výstava Brněnských voláčů se konala 17.-19. 11. při celostátní výstavě drobného zvířectva Chovatel 2017.

Dvacet chovatelů vystavilo 181 kusů ve 29 barevných a kresebných rázech.

Posuzovali je kluboví posuzovatelé, př. Cintula ze SR a př. Ščebel a Veltruský z ČR. Dvacet šest kusů bílých mělo pěkné dlouhé nohy, někteří i kulovitou volatost, jemné postavy a většinou i pěkně křížili křídla. Nejčastěji byli trestáni za nekvalitní opeření. Na holubičku oceněnou 97 body získal př. Fila pohár na nejlépe oceněného BV a na holoubka oceněného 96 body ČC.

Čtyři černí mají průměrnou kvalitu, mají hezkou barvu a štíhlé postavy, ale potřebují zlepšit kulovitost volátek a barvu obočnic.

Pět stříbřitých pruhových bylo nadprůměrné kvality, na dlouhých nohách s pěknými volátky. Př. Vít na holoubka a př. Dostál na holubičku, oba za 96 bodů, brali ČC.

Osm kusů žlutých ničím nenadchlo, vídali jsme kvalitnější holuby. Chybí jim štíhlost, elegance a volatost za krkem.

Dvacet čtyři modrých černopruhých mě velice potěšilo svoji kvalitou. Většina štíhlých, elegantních holoubků, typově srovnatelných s bílými, na pěkných nohách, vzpřímených postav, pěkně volatých, s úzkými a silně zkříženými křídly. Jen některým schází tmavší záda a lepší barva. Př. Cintula získal na kolekci memoriál Karla Hořeního a na holubičku oceněnou 97 body šampiona. Př. Dostál bral na nádhernou holubičku oceněnou 96 body ČC. Podobně vysoké kvality bylo i šest kusů modrých kapratých, výborných v typu, jen někteří slitější v kresbě.

Šest červeně plavých průměrné kvality, hrubších postav, nečisté barvy. Vídali jsme kvalitnější, podobně jako u čtrnácti kusů žlutě plavých, kteří ničím nepřesvědčili.

Čtyři modří bělouši si drží svoji kvalitu, jak v typu tak v barvě a kresbě.

Čtyři žlutí bělouši mají pěknou barvu, ale jsou stále větších, hrubších postav. Je třeba zlepšit kulovitost volátek za krkem.

Šest černých tygrů a čtyři černí čapíci jsou pěkní v kresbě, drobnějších postav.

Zlepšit je třeba délku nohou a kulovitost volátek. Na holubičku tygra 95 bodů bral př. Pauzr ČC.

Tygrí jeden kus červený a dva kusy žlutí, zklamali jak kvalitou, tak počtem. Musím se ptát kam se poděli, vždyť jsme v minulosti vídali moc pěkné holuby v této kresbě.

Tady by bylo třeba chovatele specialistu, aby tato krásná kresba z našich výstav nezmizela.

Čtyři kusy červených a pět kusů žlutých čapíků vystavil př. Pecka. Holoubci na dlouhých nohách, vzpřímených postav, kterým ale chyběla lepší předvýstavní příprava. Je třeba zlepšit volatost za krkem, kresbu a u některých žlutých zjemnit postavu. Na žlutého čapíka oceněného 96 body bral př. Pecka pohár na nejlepšího kresleného brněnského voláče.

Bělopruzí holubi byli vždy chloubou našich chovatelů. Jsou nároční na kresbu, snad proto jsou pro naše chovatele velkou výzvou. Překvapili počtem 38 kusů, přesto že někteří chovatelé své holuby nepředvedli.

Jen čtyři černí bělopruzí jsou vzhledem k jejich rozšíření mezi chovateli opravdu málo. Holubičky silně skloněné, na kratších, širších nohách, ale s hezkou barvou a bílými pruhy. Holoubci pěkní v typu, první vztyčený, pěkně volatý kříženec, vykazoval horší barvu a narezlé pruhy. Druhý pěkný v barvě i pruzích, doplatil na silnou rozpeřenost. Čtyři kusy modrých bělopruhých měli pěknou barvu i pruhy a dobré postavy. Na 1,0 s 95 body získal př. Cintula ČC. Na kolekci pak pohár za memoriál Jindřicha Voráčka. Ze čtrnácti červených bělopruhých mě nejvíce padli do oka starší

holub a holubička př. Pauzra. Měli pěknou barvu a pruhy a drobné, štíhlé postavy. Na holubičku oceněnou 96 body získal př. Pauzr ČC. Celkově jsou červení bělopruzí horší v barvě i pruzích, s nečistými zobáky a hlavně nemají kulovitou volatost. Jediný žlutý bělopruhý holoubek byl podobné kvality jako červení.

Těšil jsem se na isabely, kterých bylo vystaveno patnáct kusů. I když jsou z bělopruhých nejkvalitnější, tentokrát mě nepřesvědčily. Hodně holoubků mělo nečistou barvu zobů a tmavší hlavy. Tato vada se v poslední době do našich chovů začala dost prosazovat. Isabelám toto nesluší. V typu, délce nohou a opeření je ale musím pochválit.

Zajímavou barvu měli čtyři kusy mandlových př. Veselého. Jsou na vysokých nohách, pěkně vzpřímení, s hezkou volatostí. Trochu mi na nich vadí příliš úzké nasazení nohou.

Dva černí a čtyři červení sedlatí měli průměrnou kvalitu a hlavně se mi zdáli nehotoví a bez klecové drezůry, což jim určitě ubralo body. Jinak byli pěkní v postavách i kresbě. Na červeného holoubka oceněného 96 body, bral př. Dostál ČC.

Čtyři černí s anglickou kresbou měli průměrnou kvalitu, pěkní v barvě, na dlouhých nohách. Přesto se nemohu zbavit dojmu, že jsme dříve v této kresbě vídali kvalitnější zvířata. O poznání kvalitnější se jevila jediná holubička modrá s anglickou kresbou oceněna 96 body.

V AOC se představili tři opáloví s bílými pruhy, dva červeně popelaví a jedna straka. Pěkní v typu, na dlouhých nohách, s kvalitní volatostí.

Smíšek Josef

chovatelé izabel Kaňka Miloslav a Siller Wolfgang

VÝSTAVA MORAVIA 2017

Ve dnech 9. a 10. prosince se uskutečnila v krásném prostředí BVV v pavilonu B v Brně 7. krajská výstava a 1. MORAVIA. Bylo vystaveno 1 130 drůbeže, 1 240 králíků, 2 400 holubů, okrasné ptactvo a kanáři. Doprovodnou akcí byl králičí hop. Byla to druhá největší výstava v Česku a co do počtu holubů vůbec největší v roce 2017 u nás. Snad se tradice brněnských výstav obnoví, vždyť Brno mělo v minulosti dobrý ohlas i v zahraničí.

Na výstavě se uskutečnila otevřená speciálka brněnských voláčů pobočky Brno s mezinárodní účastí. Výstavu obeslalo 14 vystavovatelů ze tří zemí, kteří vystavili 91 holubů v 19 rázech. Holuby posoudili Juraj Cintula a Jiří Sčebel. Pobočka věnovala pět pohárů na šampiony, které získali na jednobarevné na červeného Jozef Siget, na barevnopruhého na červeněplavého Vlastimil Vít, na bělopruhého na modrého Juraj Cintula a na kresleného na černého čapíka Jiří Sčebel. Memoriál Josefa Svozila získala kolekce modrých běloušů Jiřího Ludvíka. Čestné ceny, které uděloval pořadatel získal bílý Marka Fily, modrý černopruhý a modrý srdcový Petra Herzána. Dále se soutěžilo o titul Mistr krajské výstavy, který získala kolekce modrých běloušů Jiřího Ludvíka. Tituly Šampion krajské výstavy získali na holuba modrého černopruhého Juraj Cintula a na bílou holubici Marek Fila. Pohár Nejlepší voláč výstavy získal Marek Fila na žlutého BV.

Výstava se návštěvníkům líbila, protože takové krásné a světlé prostředí, které nabízí pavilon B se jinde nenajde. V budoucnu to bude důstojný prostor pro konání výstav i klubových. V r. 2017 využily nabídky na uspořádání speciálních výstav kluby moravských pštrosů, kingů, rysů, slezských plemen, moravské bagdety, pobočka klubu BV Brno a expozice českých čejek.

Bohužel vzhledem k termínu konání mezinárodní výstavy brněnských voláčů ke 30. výročí založení rakouského klubu BV, který pořádá výstavu 15. a 16. prosince v Salzburgu jsme upustili od speciálky v Brně na krajské výstavě, která bude o pouhý týden dříve (8. a 9.12.). Jednáme se ZO ČSCH Újezd u Brna o konání speciálky ve dnech 3. a 4. listopadu. Výstavní areál má dobré zázemí a je zde možnost noclehů a popřípadě i večírku v Penzionu u kostela. Tohoto areálu úspěšně využívají kluby moravských pštrosů, gigantů a strukturových holubů na pořádání speciálních výstav.

Jiří Ludvík

Fotoreportáž z Thurnau

K diskuzi o velikosti brněnského voláče

- překlad článku př. Sedlmeiera

Ahoj přátelé brněnského voláče,

protože se v Lipsku mezi chovateli opět probíralo nepříjemné téma týkající se velikosti brněnského voláče, je určitě opět na místě upozornit na obsáhlý příspěvek **Erwina Sedlmeiera** (vyšel již v roce 2008 v „**aktuellu**“), příp. jej znovu publikovat!

Na tuto problematiku již reagovali jak chovatelé z tuzemska a zahraničí a v mezidobí se přidala opět řada nových chovatelů - ale také posuzovatelů, kteří by se právě touto problematikou chtěli, příp. měli zabývat!

Postava voláče

Erwin Sedlmeier:

Jemný brněnský voláč

Můžeme „trefit“ velikost a postavu našeho brněnského voláče?

Milí přátelé brněnského voláče,

„myslím-li v noci na brněnského voláče, jsem připraven o spánek“! Tak nějak či podobně by mohl znít pro toho či onoho chovatele a příznivce pozměněný citát od Heinricha Heineho z básně „Nachtgedanken“. Pro jednoho z nadšení nad dosaženou postavou snů, kterou zdobí proporcionálně přiměřené vole, dlouhé nohy a hladké opeření. Pro druhého, protože má strach, že se u našeho brněnského voláče vytrácí jemnost, typ, harmonie.

Našemu brněnskému voláčovi je dnes již více než 100 let. Mnohem déle než existuje náš Klub brněnských voláčů, je toto plemeno intenzivně chováno a zušlechťováno. Rok co rok se pokouší mnoho vynikajících chovatelů posunout tohoto temperamentního voláče o něco blíže ideálu. Často má člověk sklon říkat: „Teď je to už tak daleko, že to, co bylo možné provést, je uděláno, lépe už to opravdu nejde“! Ačkoliv je na německých výstavách brněnských voláčů prezentováno mnoho takových fascinujících krás, vedou se rok co rok dlouhé a široké diskuze ohledně typu a postavy brněnského voláče. Není to zvláštní, dokonce neuvěřitelné? Po tolika desetiletích intenzivního chovu by přece jen měla existovat jednotná, dokonce ustálená představa o vzhledu plemene? Přinejmenším by toto mělo být přijato na základě enormního úsilí, jež opakovaně v tomto směru vynaložili odpovědní členové klubu, aby se dostali na stejnou úroveň. Aby toho mohlo být docíleno, byla po desetiletí nabízena školení, další vzdělávání, diskuzní fóra a podrobné zprávy o přehlídkách, jež měly vést ke standardizaci. Skutečnost zde však kupodivu vypadá neustále jinak.

Předem mohu říci, že rozdílný pohled není podle mého názoru v zásadě chybný. Vede k rozhovorům, k diskuzím, které mohou být plodné pro další vývoj. Pouze, a to bychom si měli vzít při všech diskuzích k srdci, nesmí být jiný pohled na věc žádnou

urážkou a už vůbec ne žádným dogmatem, jež je verbálně obhajováno s emocionálními výpady, které v nejhorším případě vedou k odvrácení se od plemene. Přátelé, při základním výzkumu pro tento příspěvek jsem ze starých zpráv a dopisů získal informace, že již před x desetiletími byly postava a velikost našeho brněnského voláče aktuálním tématem.

Ohlédněme se zpět!

Ještě dříve než byl v roce 1910 založen náš klub, vydal známý expert na holuby a knižní autor Gustav Prütz v roce 1904 svou knihu „Plemena volatých holubů“. Prütz v ní popsal brněnského voláče takto: **„Brněnský volatý holub je dle Dietze ve své úplnosti nejmenší a nejtěšší ze všech plemen volatých holubů. Jeho tělo má být, při vysokém a vzpřímeném postoji, vypjaté a štíhlé, že ho lze obemknout rukou“!** Považuji to za skvělý výrok, který výstižně vytváří jádro našeho tématu. Prütz zde chtěl jasně vyjádřit, že brněnský voláč musí mít jemné a štíhlé tělo. Ano, autor Prütz si dal dokonce tu práci našeho voláče exaktně změřit a porovnal míry s „tvarem normálního polního holuba“. Pro dnešní dobu stěží přijatelné zpracování, na které bychom se ale přece jen měli podívat.

	Brněnský voláč	Holub obecný
od špičky zobáku k čelu	17 mm	20 mm
od špičky zobáku k ústnímu koutku	22 mm	25 mm
od špičky zobáku ke středu oka	32 mm	35 mm
od špičky zobáku ke krku	48 mm	55 mm
od špičky zobáku ke konci ocasu	360 mm	360 mm
rozpětí křídel (sáhová šíře)	680 mm	665 mm
obvod prsou	220 mm	270 mm
délka nohy od špičky drápu prostředního prstu ke kolennímu kloubu	125 mm	120 mm
celá noha	140 mm	
tělesná hmotnost	250 gramů	
voláč v průměru	75 mm	
křídla dosahují až 25 mm od konce ocasu		

Ostatně velikost byla dříve uváděna ve starých standardech vždy přesně na centimetr. Tak byla např. při prvních vydáních standardů uvedená velikost brněnského voláče 27,5 cm. Později směl holub s vypjatým tělem dosahovat 35 – 37 cm a samička holuba 33 – 35 cm od špičky zobáku ke konci ocasu. Tento údaj týkající se velikosti odpadl bez náhrady v padesátých letech při přepracování standardu. Kdo by dnes chtěl, aby byli naši brněnští voláči při výstavách měřeni krejčovským metrem? Toto exaktní vymezení je sice typicky německé, ale je přesně tak vzdálené jakékoliv realitě jako výrok tehdy známého chovatele holubů Maxe Erbera z Mnichova. Pro něj by měl být brněnský voláč takovýto: **„Štíhlý jako užovka, vysoký jako chůda, úzký, že sotva projde sirka a mít malé volátko“!** Jeho synovi, legendárnímu Josefu Erberovi, byla v polovině minulého století nepravdivě přičena zvláštní zpráva o „**kosím voláčovi**“. Ale tato formulace nepochází od něj. Tuto bylo možné číst již dávno předtím v knize Gottloba

Neumeistera „Vše o chovu holubů“, kterou Gustav Prütz přepracoval v roce 1904. Doslova se tam říká, cituji: **„Nenafouknutý není o mnoho větší než kos a tak štíhlý, že jej můžeme protáhnout mezi palcem a ukazovákem“!** Konec citátu. Ačkoliv přitom hodně záleží na velikosti ruky, protože tato jak známo má u každého člověka různou velikost, hodnotili brněnského voláče v 50. a 60. letech někteří ze starých porotců podle této metody. Co „nepasovalo do ruky“, nedostalo se na proslulý „stupínek“! Také Hermann Erb (+), ve své době výlučný expert na brněnského voláče, byl zastáncem tohoto názoru. Ještě si dobře vzpomínám na to, když se předsednictvo klubu v 70. a 80. letech ještě každoročně scházelo u Erbů v Echzellu, jak nám - ne bez hrdosti - ukazoval svoje velmi jemné červené a žluté brněnské voláče. Přitom nám předváděl s velkou radostí své útlé holuby pomocí metody palec/prostředník. Dokázal protáhnout mnoho mladých ale i starých holubů mezi palcem a prostředníkem, ačkoliv Hermann Erb nebyl žádný obr, nýbrž kancelářský pracovníkem s jemnýma rukama.

Pokud tedy rekapitulujeme, pak nechtěli naši předchůdci tímto výrokem nic jiného, než jasně a zřetelně vyjádřit, že brněnský voláč je tím nejmenším ze zakrslých voláčů. Toto nebylo a není pouhou myšlenkou několika málo jedinců, nýbrž jasným a zřetelným výrokiem, který byl a je od počátku zaznamenán ve standardu brněnského voláče. Zde stojí, cituji: „ ... **nejmenší a nejjemnější ze vše plemen voláčů“!** Konec citátu.

Kam chceme s naším brněnským voláčem směřovat?

Vezměme tedy tyto pevně stanovené standardní výroky a pokusme se je v jejich zřetelnosti ještě hlouběji zakotvit v hlavách chovatelů a posuzovatelů. Protože ale víme, že zde v rámci realizace stále existují různé způsoby náhledu, musíme se ptát, co je „malé“ a co je již „velké“? Co je „jemné“ a co je již „hrubé“? Obě vlastnosti lze nahlížet relativně rozdílně. Víte, co znamená relativní? Zcela jednoduše: „Jeden vlas v polévce je relativně hodně! Dva vlasy na hlavě jsou relativně málo“!! Abychom se odchýlili od tohoto vágního, neurčitěho způsobu náhledu, potřebujeme něco dobře uchopitelného. Něco, co je v praxi realizovatelné a co nelze obejít. Zde se teď ve svém referátu opět vracím zpět k předchůdcům, kteří přece zdaleka nebyli hloupými lidmi, a říkám:

Brněnského voláče musíme „trefit“!

Milí přátelé brněnského voláče, víme, že základem pro naši diskuzi o velikosti jsou vždycky naše výstavy. Tady přicházejí návštěvníci v den po posouzení a stěžují si, že velké „kusy“ byly opět vystavovány s nejvyššími oceněními. Ale ta jemná, ušlechtilá zvířata údajně nebyla viděna! Kdo z nás ještě neměl tuto větu na jazyku? Ale ano, jenže tak jednoduché to v den posuzování pro úřadující posuzovatele zase také není. Zvířata se přece prezentují velmi rozdílně. Ačkoliv mnoho chovatelů ovládá přípravu na výstavu téměř perfektně - ale právě jen téměř. Uvážíme-li navíc, že naši brněnští voláči jsou křehcí tvorové, kteří - jako každé zvíře - mají svůj vlastní charakter. Nežrídka rozhoduje o tom, zda a jak se zvířátko projeví, tvor či tvorové v sousedních klecích (myšleno na pořadí), místo v rohu či teplota v místnosti. K tomu se přidá, a někdy tomu tak je, že jeden či druhý kolega dokáže „panenku“, jež sedí v kleci s vtaženou hlavou, více, druhý méně vylákat ze zálohy. To je ale pouze pár faktorů, které brněnského voláče často podstatně změní a vedou k hodnocení, které je pro návštěvníka, příští či

přes příští den, nepochopitelné. K tomu by se mělo hodnocení vztahovat ke stavu chovu, to znamená každý z mnoha barevných rázů, které máme nyní u našich voláčů k dispozici, by měl být klasifikován podle svého momentálního stavu kvality.

Domnívám se však, že několik vlastností není u voláčů ve výstavních klecích změnitelných. Jsou to např. délka nohou, šířka ramen, hloubka těla, šířka křídelního štítu nebo přilehlé opeření. Dohromady tvoří ale podle mého názoru klíč pro správné ohodnocení velikosti a jemnosti.

Ohledně velikosti jsme - aspoň si to myslím - všichni zajedno. Pokud stojí brněnský voláč v požadovaném napřímeném postoji v 40 cm kleci, nesmí se v žádném případě dostat do blízkosti stropu. Že se to u zvířat, která byla v posledních letech vystavována, nikdy nepříhodilo, prokázali brněnští voláči v našem „čestném dvoře“. Tento čestný dvůr je skvělé zařízení německých výstav brněnských voláčů. Tady dokážeme rozeznat zřetelné rozdíly mezi různými barevnými varietami. Velikost zde byla sotva důvodem k diskuzi. Všichni měli minimálně 5 cm vzduchovou mezeru mezi hlavou a víkem klece. Co je tedy pak důvodem pro diskuzi?

Pozorujme nejprve délku nohou. Pokud jde o nohy, znamená to ve standardu: „stát dlouze a úzce. Běháky a prsty dlouhé a štíhlé. Stehna mají v elegantním přechodu lehce odstupovat od těla ...“ Abychom mohli tyto standardní požadavky splnit, snažíme se, aby naši voláči stáli v kleci pokud možno s dlouhými nataženými nohama. Nemá přitom viset v patách, ale také nepodklesávat v patních kloubech. Zde máme také již „past“ týkající se velikosti! Zvíře s extrémně vysokým postojem potřebuje totiž odpovídající tělo, enormní přední délku, aby nebyl narušen celkový harmonický dojem. Tedy dlouhé nohy a dlouhá přední partie nutně poskytují určitou velikost. V tomto případě musíme bezpodmínečně dbát na proporce. Chceme brněnského voláče, který ukazuje 2/3 vpředu a 1/3 vzadu v prostorovém členění. Většinou tomu tak je, pokud jsou běháky dlouhé a filigránské. Jsou-li oproti tomu běháky trochu hrubě kostnaté, poté máme s jistotou stát v kleci „býka“ s mohutným tělem.

Mimochodem tělo! Zde jsem u jádra pudla. Právě tady se dělají rozhodující myšlenkové chyby. Tělo je pro ušlechtilého brněnského voláče základem. Tělo (trup), od ramene po prsní kost, nesmí být hluboké a hřbet mezi rameny nesmí být široký. **Standard požaduje dlouhé a štíhlé tělo**, přičemž prsní kost jen mírně vystupuje. V ramenu má voláč působit nikoliv kulatě, ale trochu vydutě, což enormně zdůrazňuje uhlazenost.

Milí přátelé brněnského voláče, pozorujte někdy své brněnské voláče v nenafouknutém stavu. Tady uvidíte, jaký tvar těla Vaše zvířata mají. Je-li tělo spíše kvadratické nebo vůbec hlubší než delší, nepatří žádnému jemnému brněnskému voláči, nýbrž tlusté „slepici na polévku“! Pro tato zvířata neexistují ani v kleci ani v chovu jakékoliv ústupky. Komu tu chybí ten správný odhad od oka, ten by si měl vzpomenout na předchůdce a provést jimi navrhovanou ruční kontrolu. Jak tato probíhá? Rukou příležitostně obemkneme zvíře s ideální postavou a pokusíme se ruku zavřít. Přitom si uložíme do paměti vzdálenost mezi palcem a prostředníkem. Tato vzdálenost je teď naší osobní „**mírou na voláče**“. Díky této míře máme něco „uchopitelného“, co nelze obejít. Poněvadž nyní již neexistuje žádný optický klam, je to fakt! Zvířata, která tuto osobní „**míru na voláče**“

nesplňují, nejsou první volbou. Pouze takto dokážeme přivést do chovu linii, která bude stačit našim vysokým nárokům. Bohužel existují typy, a tyto typy se vyskytují i u nás lidí, kteří se jen podívají na trochu potravy, a již přibírají na váze. Jiní mohou do sebe nacpat nespočetné množství a zůstávají přesto útlí a štíhlí v pase. Posledně jmenovaní jsou pro chov brněnských voláčů ideální! Jaké uživatelské potřeby chováme, nám ukážou ve vysoké míře dospělá zvířata. Jsou pro to neklamným důkazem. Když se dospělí holubi nebo samice ukážou co do postavy a jemnosti na úrovni, pak jsme stoprocentně na správné cestě. Pro mě mají proto starší zvířata velmi dobré oprávnění ve výstavních klecích. Jasně nám ukazují pokrok nebo útlum chovu. Často je zde vystavovatel nepravdivě osočen z falešné lačnosti po ceně. Domnívám se, že pokud je starší zvíře lepší než mladá zvířata, patří se jej ukázat. Jsou to ostatně maximálně cenné skvosty v chovu.

Negativní optický dopad na jemnost brněnského voláče má také příliš široký křídelní štít. Empirické pravidlo říká: „Čím více místa je - v případě správně stavěného těla - mezi křídelním štítem a prsní kostí, tím je zvíře cennější!“ Ostatně máme ve standardu i zde jasný výrok: „Křídla musí být štíhlá, dlouhá a vysoko nasazená!“ Zvláště temperamentně přitom brněnský voláč vypadá, pokud rameno z trupu poněkud odstává. Většinou tento nepěkný široký křídelní štít jde také ještě ruku v ruce se slabě se křížícími křídly. Brněnský voláč, který nekříží svoje křídla optimálně nad kostrčí, působí nemotorně a atypicky. Opticky podstatně štíhlejší a temperamentnější je ostatně zvíře s útlými letkami. Vraťme se ještě krátce k nepěknému širokému peří. Toto široké peří skutečně nezkrášluje ani v oblasti stehen. Naopak, stehna tak působí tlustě a nadýchaně, ale nikoliv ušlechtilé. Výstup běháků z těla není s takovým opeřením jistě elegantní, nýbrž rustikální. Mimoto způsobuje měkké, široké peří v řitní krajině bujně rozvinuté opeření, které se v klínu postará o bohatou, ale nepěknou výplň z peří. Tato výplň z peří působí nezřídka jako ošklivé „Baggy Pants“ (pytlivé kalhoty), u kterých se zadek nachází dole u kolen.

Dříve než přejdu ke shrnutí svých výkladů, dovoluji mi ještě dát pár podnětů ke zvyklostem týkajícím se klecí a k prezentování našeho fantastického voláče. Přátelé, brněnský voláč je hrdý, dokonce ješitný voláč. Rád by svou krásu pořád ukazoval. Má proto rád, když na něj mluvíme, když ho vezmeme do ruky a když ho necháme vběhnout do klece. Právě posledně řečené nám otevírá pohled na nuance plemene, na jeho hlavní znaky. Vidíme, zda zvíře správně běhá, bez kolébání do stran. Vidíme vzpřímený postoj (pokud je možný), kulovité vole, zda je opravdu z jakékoliv perspektivy oblé a dobře podvázané. Nebo vidíme, zda jsou křídla optimálně zkřížená nad kostrčí. V neposlední řadě s dovedností poznáme (s naší osobní „mírou na voláče“), zda má naše zvířátko jemnou postavu, zda vykazuje správné proporce, zda vůbec vpouštíme do klece brněnského voláče nebo jen nějakého holuba.

Konečně, a to je moje závěrečná věta, musí to být náš společný cíl, že vyšlechtíme půvabného, skutečného a k chovu vhodného brněnského voláče, který svou neobyčejnou působivostí získá další příznivce.

Essenbach, 11.01.2008
Erwin Sedlmeier

Trochu historie – rok 1984

Z HISTORIE KLUBU

Šedesát let je v životě člověka jubileem, při kterém se mnohý ptá sám sebe, zda za ten čas dělal svou práci dobře. Stejnou otázku si klademe i my, chovatelé holubů brněnských voláčů při příležitosti 60. výročí založení našeho chovatelského klubu.

Po ustavení samostatného československého státu v roce 1918 se začaly větší měrou organizovat holubářské spolky i speciální chovatelské kluby. V čele těchto snah mnohdy stáli schopní lidé. Jedním z nich byl i holubářský odborník a šéfredaktor časopisu Zvířena, Antonín Král. Na jeho popud byla svolána na den 1. června 1924 ustavující schůze klubu chovatelů holubů brněnských voláčů se sídlem v Praze, s působností po celé tehdejší ČSR. Schůze se sešla ve známé pražské restauraci U Pinkasů. Zúčastnilo se jí 46 chovatelů, schváleny byly stanovy klubu i první český vzorník brněnského voláče. Prvním předsedou klubu byl zvolen František Straský z Prahy, který vedl klub téměř 10 let. Ze známých chovatelů tehdejší doby byli členy klubu mj. Jan Isop, Rudolf Garle, Jan Pick, dr. Stanislav Štoll a Antonín Trešr. Hybnou silou klubu byl již zmíněný Antonín Král, jehož dílem byla organizace účasti československých vystavovatelů brněnských voláčů na mezinárodních výstavách v Paříži a v Cristal-Palastu v Londýně, které se konaly nedlouho po založení klubu. Na tehdejší dobu to byl odvážný, ale správný čin. Čeští chovatelé ukázali světové veřejnosti krásného elegantního voláče, který se již tehdy, jako jeden z našich chovaných plemen holubů, těšil velké oblibě v okolním holubářském světě. Za zásluhy o klub chovatelů brněnských voláčů byl Antonín Král jmenován v roce 1930 jeho čestným členem. Činnost klubu byla v prvním desetiletí jeho existence zaměřena především na zdokonalení tělesných tvarů brněnského voláče a na výstavnictví.

V roce 1936 převzala velení klubu nová generace chovatelů. Předsedou se stal známý holubářský organizátor Jindřich Voraček, jednatelskou funkci převzal Svatopluk Vlášák. Tato volba byla velmi šťastná, neboť pod vedením těchto zkušených funkcionářů došlo k dalšímu rozvoji klubu.

Koncem třicátých let se nad naší vlastí začaly stahovat mraky, politický vývoj směřoval k okupaci našeho státu nacisti-

ckým Německem. Tehdejší poměry měly u nás neblahý vliv mj. i na chovatelství a tím samozřejmě i na chovy brněnských voláčů. Mnozí chovatelé měli starost jak uchránit své životy. Pamatují se, že i v těchto pohnutých dobách vyzýval J. Voráček k udržení těch nejcennějších barev a kreseb brněnských voláčů. Byly to především chovy ing. Trägra, J. Fibingera, V. Kostohryze z Českých Budějovic, B. Pauzra z Tajné, K. Slimáka z Nového Mesta nad Váhom a PhMr. Vejšického z Mladé Boleslavi.

Někteří chovatelé nevydrželi tlak nacistických úřadů a pro nedostatek možností a hlavně vhodného krmiva zanechali chovů. Hlásili se však noví členové, především ti, kteří byli seskupeni kolem J. Voráčka. Nezapomenutelným člověkem i chovatelem byl akademický malíř prof. Richard Pípal. Měl v oblibě brněnské voláče tygry a čapíky. Jako malíř měl cit pro elegantní tvary holubů. Jeho nákresy ideálních brněnských voláčů jsou nám dodnes vzorem. V té době se do klubu hlásil, tehdy ještě student, Jiří Šimůnek z Turnova. Jak nepříznivé podmínky pro chov holubů byly ve válečných letech svědčí skutečnost, že na výroční členské schůzi klubu v roce 1942, která se konala v Praze, se sešli pouze 3 členové: předseda J. Voráček, jednatel Sv. Vlasák a nový člen J. Šimůnek. Vzhledem k tehdejší politické situaci a ostrému donledu německého komisaře bylo rozhodnuto nevyvíjet další klubovou činnost. Byly to smutné doby. Neustal však osobní styk mezi chovateli.

Po osvobození naší vlasti Sovětskou armádou v roce 1945 byla činnost klubu chovatelů brněnských voláčů obnovena. To již J. Šimůnek pracoval v Liberci a tam byla také v roce 1947 uspořádána první poválečná speciální výstava brněnských voláčů. Konala se na výstavišti libereckých výstavních trhů, v rámci okresní výstavy holubů a vystaveno na ní bylo 156 brněnských voláčů. Zároveň se konala výroční členská schůze klubu. Do čela klubu byl opět zvolen Jindřich Voráček, jednatelem se stal Jiří Šimůnek, který tuto funkci vykonává dodnes. Hlásili se další chovatelé: V. Bouška ze Soběslavi, M. Svoboda z Kounic, B. Rytina, J. Janků, J. Viktorin z Prahy. V začátcích však byla chovatelská práce těžká neboť se projevoval nedostatek kvalitních chovných holubů. Situace byla tak zlá, že holubi některých barev a kreseb se dali spočítat na prstech jedné ruky. Téměř neexistovali bělopruzí, čapí-

ci, o sedlatých se nám jen zdálo.

Po odchodu J. Voráčka v roce 1965 se ujal nakrátko funkce předsedy klubu Karel Hoření, taktéž funkcionářská osobnost a znalec holubů. Žel K. Hoření byl v době nástupu do funkce již těžce nemocen. Jeho chov bílých brňáků byl toho času jedním z nejlepších u nás. Holubi z tohoto chovu snesli srovnání s brněnskými voláči chovanými v zahraničí.

Po K. Hoření se ujímá předsednictví klubu Václav Bouška. Za jeho vedení byly zavedeny klubové soutěže Memoriál J. Voráčka (na holuby bělepruhé), Memoriál R. Pípala (tygři, čapíci a sedlatí) a Memoriál K. Hořeního (jednobarevní a barevnopruzí). Soutěží se o putovní poháry, a to vždy na speciálních výstavách. Nutno poznamenat, že těchto soutěží si naši chovatelé váží a vítězství v nich považují za nejvyšší chovatelský úspěch.

Sedmdesátá léta jsou dobou mnoha krásných speciálních výstav. Konají se postupně v Českých Budějovicích, Písku, Turnově. Do klubu se hlásí další chovatelé: O. Holubec z Valteřic, J. Pátek, Ed. Růžek a P. Hašek z Turnova, z Kladenska Jaroslav Čermák a J. Kučera, ze severu Čech pak J. Svatuška a I. Kolovratník, z Mělníka ing. Veltruský, z Jihočechů V. Žák, M. Pileček, L. Gašparík, J. Homolka a Budyňští J. Vrba a R. Štrébl. Hlásí se však i Východočeši M. Šulák a Trojánec, V. Tichý z Prahy a P. Jasoňský ze Slovenska. Úroveň brněnských voláčů chovaných u nás se stále zlepšuje. Bílý holub J. Kučery získává na výstavě Intertau v Lipsku titul mezinárodního šampiona, pozornost upoutávají již i sedlatí holubi ing. Veltruského a J. Čermáka. Sedlatý brněnský voláč byl snem všech našich předchozích chovatelských generací, teď zde byl a v roce 1980 dokonce obdržel v Brně, na výstavě Intertau cenu nejvyšší. V chovu čapíků kraluje po mnoho let bez konkurence O. Holubec.

Slavnostního zasedání, pořádaného v Turnově při příležitosti oslav 50. výročí založení klubu, se zúčastnili zástupci ÚOK chovatelů holubů a některé zahraniční delegace. Navázána byla prospěšná spolupráce především s klubem chovatelů brněnských voláčů v NDR, a tato trvá dodnes. Přistoupeno bylo k dovozu chovaných holubů ze zahraničí, což mělo pozitivní vliv při dalším šlechtění - především tělesných tvarů a postojů - našich holubů.

názorové nejednotnosti členů klubu na celkový typ brněnského voláče. Většina chovatelů se nakonec přiklonila k tzv. modernímu typu brňáka, tj. k typu, prosazovanému v zahraničním holubářském světě. Jedná se o holuby s úzce nasazenými nohama a vysoko neseným kulovitým volátkem. Za vedení O. Holubce začal klub vydávat klubové oběžníky, jejichž prostřednictvím jsou členové informováni o činnosti výboru klubu i o nejnovějších chovatelských aktualitách.

Počátkem osmdesátých let se speciální výstavy brněnských voláčů konají každoročně ve výstavní hale ZO ČSCH Velvary. Při každé výstavě pořádá klub společenský večírek, při něm jsou posuzovateli hodnoceni vystavení holubi a nejúspěšnějším vystavovatelům jsou předávány vítězné ceny.

V roce 1981 se stal nástupcem O. Holubce v předsednické funkci Josef Svatuška z Bořislavi. Již za jeho předsednictví a za spolupráce dalších členů výboru klubu, byly zahájeny přípravy na oslavu 60. výročí založení našeho klubu. Nejvýznamnější akcí připravovaných oslav bude mezinárodní výstava brněnských voláčů, uspořádaná v rámci Národní výstavy drobného zvířectva v Brně (23. - 25. 11. 1984). Uspořádat v Československu mezinárodní výstavu brněnských voláčů, to byl dávný sen našich chovatelů. Uspořádat ji samostatně bylo v minulosti vždy nad síly našeho klubu. Od jeho založení až do dnešních dnů jsme byli jen malým klubem (k dnešnímu dni sdružujeme 43 chovatelek). Vítali jsme proto možnost uspořádat tuto výstavu ve spolupráci s našimi nadřazenými svazovými orgány. A je obzvlášť potěšitelné, že k této vůbec nejvýznamnější události v šedesátileté historii našeho klubu dochází v době, jejíž dějiny píše naše socialistická společnost.

Jiří Š I M Ů N E K

